

עמ"ה 1225/00
בית משפט מחוזי תל אביב – יפו
בפני כבוד השופטת ב. אופיר תום
פסק הדין ניתן ביום 11.9.02

המערער: גבי נח
(ע"י ב"כ עוה"ד שפיק)

נגד

המשיב: פקיד שומה תל אביב – יפו 3
(ע"י ב"כ עוה"ד טופף)

הנושאים שנדונו בפסק הדין

שומה לפי מיטב שפיטה המבוססת על גידול הון בלתי מוסבר.

העובדות

המשיב הוציא למערער שומה לפי מיטב שפיטה המבוססת על גידול בלתי מוסבר שנצמח בהונו של המערער כפי שעלה מהשוואת שלוש הצהרות הון שהגיש המערער למשיב. המערער טען כי הגידול בהונו לא נבע מהכנסות שהפיק מן העסק ואשר לא דווחו למשיב, אלא מן המתנות שקיבל מאביו ומן הסיוע הכספי השוטף שהונק לו על ידו.

בית המשפט פסק:

1. לא תשמע טענה מפי נישום בדבר זרימת כספים אליו ממקורות חיצוניים לעסק, כמו קרובי משפחה חברים, באין בידי ראיות של ממש לתמוך טענה זו.
2. הנטל להוכיח כי הפרשי ההון נצמחו ממקורות מחוץ לעסק (מתנות וסיוע כספי שקיבל מאביו) מוטל על המערער.

3. המערער לא ניסה ולא השכיל להפריך את נתוני טבלאות הוצאות המחיה של הלשכה לסטטיסטיקה, והנתונים שניסה להעמיד למולם הוא מצידו, לא יכלו לגבש תמורה חלופית סבירה של הוצאות, שתצבע על מופרכות הנטען נגדו.
4. טענת המערער, המושתתת על מתנות כסף רבות היקף מאב זקן וחולה, מחייבת על פניה הוכחה חד משמעית בדבר היות האב אדם בעל יכולת כלכלית שיכלה לאפשר לו להרעיף כספים אלה על בנו.
5. בנסיבות העניין, לא הוצגו ראיות חד משמעיות בדבר העברת הכספים ישירות מידי האב לידי בנו. באין רישומים בנקאיים המצביעים מפורשות על העברת הכספים הנטענת, ובאין כל הוכחה ליכולותיו הכספיים של האב, לא ניתן לקבל את הטענה בדבר מתנות הכסף שהעניק לבנו, ואשר גיבשו לדבריו את החלק הארי של הגידול בהונו.
6. טענת המערער בעניין אי זימונו לדיונים על השומה שיצאה לו לא הוכחה ולהיפך, ההזמנה שוגרה למערער בדואר רשום, ודי בכך על פי סעיף 238(א) לפקודה, הקובע חזקה לפיה הודעה שנשלחה בדואר רשום יראוה כהודעה שהומצאה ביום הששי לאחר יום המשלוח.
7. הערעור נדחה להוציא קבלת הסברו של המערער בענין כספי אשתו שהובאו ארצה, שיהוו הסבר לגידול ההון.